

Vi saniorum ethnico-
rum perlustrant scripta, eo-
rumque observant sanctita-
tem, quam accuratè omnia
ad vitæ morumque integri-
tatem, conscientia quietem,
famæ constantiam, ad so-
lam denique collimaverint
virtutem, & quam longis
parafangis è christianorum

numero non paucos post se reliquerint, facile in hanc
incidunt quæstionem: an æternæ quoque salutis facti
fuerint participes? Nam cur felicitatem hujus vitæ ab
iis removeamus, causa est nulla: quippe quod mirifi-
cè placuerint sibi, in ipsâ etiam conscientia, qui unius
saltem virtutis opinione fuerunt conspicui, nec puto,
Aristidem Justitiæ, Cimonem liberalitatis, Scipio-
nem castitatis, Atticum modestiæ poenituisse unquam.
Ipse Cicero, qui tamen alibi conqueritur, se nihil in-
venire, in quo acquiescat, in epistolis certè suis, o-
mnes fortunæ iniquioris arietes, solâ benè factorum
conscientiâ frangi aut repelli posse, contendit firmis-
simè. Ac proinde, si recedamus à divitiis & volu-
ptatibus, quas multi ex illis quæsiverunt, quas etiam
ethnicorum porcis libenter relinquere debent Chri-
stiani, in ipsa virtutum actione, non sine placidâ ani-
mi tranquillitate multos acquievisse suaviter, negari

A 2

nullo